

Μια ιστορία του Paulo Coelho

Ένας άντρας, το άλογο και ο σκύλος του περπατούσαν σε ένα δάσος. Καθώς περνούσαν κάτω από ένα τεράστιο δέντρο έπεσε ένας κεραυνός και τους έκανε και τους τρεις στάχτη

Όμως ο άντρας δεν κατάλαβε ότι είχε εγκαταλείψει αυτόν τον κόσμο, και συνέχισε την πορεία του με τα δυο του ζώα (κάποιες φορές περνάει κάποιος χρόνος μέχρι να συνειδητοποιήσουν οι νεκροί την καινούργια τους κατάσταση...)

- Ο δρόμος ήταν πολύ μακρύς και ανέβαιναν σε ένα λόφο. Ο ήλιος ήταν πολύ δυνατός κι αυτοί ίδρωναν και διψούσαν.

Σε μια στροφή του δρόμου είδαν μία πανέμορφη μαρμάρινη πύλη που οδηγούσε σε μια πλατεία στρωμένη με πλάκες από χρυσάφι.

Ο διαβάτης μας κατευθύνθηκε προς τον άνθρωπο που φύλαγε την είσοδο και είχε μαζί του τον εξής διάλογο:

- Καλημέρα.
- Καλημέρα, απάντησε ο φύλακας
- Πώς λέγεται αυτό το τόσο όμορφο μέρος;
- Αυτός είναι ο **ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ**.

- Τι καλά που φτάσαμε στον Παράδεισο, γιατί διψάμε!
- Μπορείτε Κύριε να πιείτε και να πιείτε όσο νερό θέλετε, και ο φύλακας του έδειξε την πηγή.
- Και το άλογο και ο σκύλος μου διψούν επίσης...
- Λυπάμαι πολύ, είπε ο φύλακας, αλλά εδώ απαγορεύεται η είσοδος στα ζώα.

- Ο άντρας αρνήθηκε με μεγάλη δυσκολία, μιας και διψούσε πολύ, αλλά δεν ήθελε να πιει μόνο αυτός. Ευχαρίστησε το φύλακα και συνέχισε την πορεία του.

- Αφού περπάτησαν για αρκετή ώρα στην ανηφοριά, εξαντλημένοι πλέον και οι τρεις, έφτασαν σε ένα άλλο μέρος, η είσοδος του οποίου ξεχώριζε από μια παλιά πόρτα που οδηγούσε σε ένα χωματόδρομο περικυκλωμένο από δέντρα...

- Στη σκιά ενός δέντρου καθόταν ένας άντρας, και είχε το κεφάλι του σκεπασμένο με ένα καπέλο. Μάλλον κοιμόταν.

- Καλημέρα, είπε ο διαβάτης.
- Ο άντρας έγνεψε, σε απάντηση, με το κεφάλι του.
- Διψάμε πολύ, το άλογό μου, ο σκύλος μου κι εγώ.
- Υπάρχει μια πηγή ανάμεσα σε εκείνα τα βράχια, είπε ο άντρας, δείχνοντας το μέρος.
- Μπορείτε να πιείτε όσο νερό θέλετε.

- Ο άνθρωπος, το άλογο και ο σκύλος πήγαν στην πηγή και κατεύνασαν τη δίψα τους.
- Ο διαβάτης γύρισε πίσω να ευχαριστήσει τον άντρα.
- Μπορείτε να ξανάρθετε όποτε θέλετε, του απάντησε εκείνος.
- Επί τη ευκαιρία, πώς ονομάζεται αυτό το μέρος; ρώτησε ο άντρας.
- **ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ.**
- Ο Παράδεισος; Μα, ο φύλακας της μαρμάρινης εισόδου μου είπε ότι εκείνο ήταν ο Παράδεισος!
- Εκείνο δεν ήταν ο Παράδεισος. Ήταν η **Κόλαση**, απάντησε ο φύλακας.
- Ο διαβάτης έμεινε σαστισμένος.
- Θα έπρεπε να τους απαγορεύσετε να χρησιμοποιούν το όνομά σας! Αυτή η λάθος πληροφορία μπορεί να προκαλέσει μεγάλο μπέρδεμα, είπε ο διαβάτης.
- Σε καμία περίπτωση! – αντέτεινε ο άντρας.
- Στην πραγματικότητα, μας κάνουν μεγάλη χάρη, διότι εκεί παραμένουν όλοι όσοι είναι ικανοί να εγκαταλείψουν τους καλύτερούς τους φίλους...

Paulo Coelho

(Για την αντιγραφή ΔΔ)